

Podłoże jedności kościoła przeciwieństwem podziału

Wersety biblijne: J 17,11.15.21.23; Pwt 12,1-3.5; 16,16; Ps 133;
Dz 8,1; 13,1; 14,23; Rz 16,1; 1 Kor 1,2.

I. Jedność opisana w Biblii jest wszechzawierającą jednością, która służy wyrażaniu Boga jako tajemnicy pobożności i wypełnia pragnienie Bożego serca; podział zaś jest wszechzawierającym podziałem – wyraża szatana, który jest tajemnicą bezprawia służącą wypełnieniu szatańskiego spisku (J 17,11.21.23; 1 Tm 3,15-16a; 2 Tes 2,3.7-8; 1 J 3,4; por. 2 Kor 2,10-11):

- A. Jedność Trójjedynego Boga, która jest jednością Ciała Chrystusa, zawiera wszystko to, czym Chrystus jest dla nas i dla Bożej ekonomii; praktykowanie tej jedności, jednomyślności, stanowi główny klucz do każdego błogosławieństwa w Nowym Testamencie – Ps 133; Ef 4,1-6; Dz 1,14; 1 Kor 1,9-10; Flp 1,27; 2,2.
- B. Szatański podział, który jest podziałem Wielkiego Babilonu, zawiera wszystko, co negatywne, i przypomina wielkie, kwitnące drzewo, zakorzenione i ugruntowane w ziemi; w jego gałęziach gnieźdzą się złe duchy szatana, źli ludzie i rzeczy, pobudzani przez niego do różnych działań – Mt 13,31-32.4.19; Rdz 11,1-9; Obj 17,1-6; 18,2; J 17,15.
- C. Główną oznaką szatana i jego świata jest zło podziału (w. 15); głównym przymiotem Trójjedynego Boga i Jego mieszkania jest błogosławieństwo jedności (Ps 133,3; por. Rdz 12,2; Ga 3,14).
- D. Dzień po dniu musimy wyprowadzać się z siebie i zła podziału i wprowadzać w boskie „Nas”, Trójjedynego Boga, który jest błogosławieństwem jedności, a także pozostawać w Nim, żeby zyskał On zbiorowy wyraz; jeśli nieustannie będziemy dotykali się Słowa i pozwalali Duchowi dotykać nas dzień po dniu, uświęcimy się dzięki temu, że wyprowadzimy się z siebie, starego mieszkania, a wprowadzimy w Trójjedynego Boga, nasze nowe mieszkanie – J 17,15.17.21; 15,5; Ef 5,26.

II. Jedno jedyne podłoże Jerozolimy, miejsce, w którym zbudowano świątynię – Boże mieszkanie – na górze Syjon, symbolizuje jedno jedyne podłoże wybrane przez Boga, podłoże jedności – Pwt 12,5; 2 Krn 6,5-6; Ezd 1,2-3:

A. W starożytności wszyscy Izraelici zbierali się w Jerozolimie trzy razy do roku; dzięki jednemu miejscu, w którym oddawano cześć Bogu, Jerozolimie, zachowano jedność Jego ludu przez pokolenia – Pwt 12,5; 16,16.

B. W Nowym Testamencie właściwym podłożem jedności ustanowionym przez Boga jest jedyne podłoże jednego kościoła w jednej miejscowości – Obj 1,11:

1. Budulcem kościoła jest obejmujący cały wszechświat Bóg, kościół ten jednakże istnieje na ziemi w wielu miejscowościach; co do natury kościoła w Bogu obejmuje cały wszechświat, lecz w praktyce jest miejscowy w określonym miejscu, jak na przykład kościół Boży, „który jest w Koryncie” – 1 Kor 1,2:

a. Określenie „kościół Boży” oznacza, że kościół nie tylko należy do Boga, lecz że Bóg jest także jego naturą i esencją, które są boskie, ogólne, obejmujące cały wszechświat i wieczne – w. 2.

b. Zwrot „do kościoła...”, który jest w Koryncie” odnosi się do kościoła w mieście; kościół taki pozostaje w określonej miejscowości i obiera ją za swoją pozycję, swoje podłoże i okręg sądowy, co służy zarządzaniu praktycznymi sprawami, zarządzaniu, które jest fizyczne, szczególne, miejscowe i tymczasowe – w. 2.

2. Bez aspektu powszechnego, obejmującego cały wszechświat, kościół jest pozbawiony zawartości; bez aspektu miejscowego nie jest możliwe, by w kościele istniał wyraz czegoś lub był on oparty na praktyce; relacja dotycząca ustanawiania kościoła w danej miejscowości jest spójna w całym Nowym Testamencie – Dz 8,1; 13,1; 14,23; Rz 16,1; 1 Kor 1,2; 2 Kor 8,1; Ga 1,2; Obj 1,4.11.

III. Życie kościoła na podłożu jedności jest dzisiaj Jerozolimą; w obrębie życia kościoła musi zaistnieć grono zwyczajców – to oni są dzisiaj Syjonem – Ps 48,3.12-13:

- A. Syjon, główna część i piękno świętego miasta Jerozolimy, symbolizuje zwycięzców, którzy są szczytem, centrum, wywyższeniem, wzmocnieniem, ubogaceniem, pięknem i rzeczywistością kościoła – 20,3; 53,7a; 87,2.
 - B. Zwycięzcy, którzy są Syjonem, stanowią rzeczywistość Ciała Chrystusa i wieńczą budowanie Ciała w kościołach miejscowych, przez co doprowadzą do zwieńczenia świętego miasta, Nowej Jerozolimy, świętego świętych, która jest Bożym mieszkaniem na wieki – Obj 21,1-3.16.22.
 - C. Życie kościoła jest odpowiednim miejscem do tego, byś mógł być zwycięzcą, nie oznacza to jednak, że dopóki jesteś w życiu kościoła, dopóty jesteś zwycięzcą; być w życiu kościoła to jedno, czym innym zaś jest być zwycięzcą – 2,7.11.17.26-28; 3,5.12.20-21.
- IV. Abyśmy byli dzisiejszymi zwycięzcami, musimy zachowywać podłoże jedności, jedyny Boży wybór, i wywyższać wyłącznie Chrystusa; w Pańskim odzyskiwaniu wywyższamy Chrystusa i tylko Jego – Kol 1,18b; Obj 2,4; 2 Kor 4,5; 10,5:**
- A. Zanim dzieci Izraela mogły w pełni korzystać z bogactw pięknej ziemi, wpierw musiały całkowicie zniszczyć pogańskie miejsca kultu, bożki i imiona bożków „na górach wysokich, na wzgórzach i pod każdym drzewem kwitnącym” (Pwt 12,2); góry wysokie i wzgórza obrazują wychwalanie czegoś innego, a nie Chrystusa, kwitnące drzewa zaś symbolizują to, co piękne i atrakcyjne – w. 1-3, 5; 1 Krl 11,7-8; 12,26-31; Lb 33,52.
 - B. Głębszym powodem spustoszenia i upadku Bożego ludu jest to, że nie wysławia on Chrystusa; nie oddaje Mu on pierwszeństwa, pierwszego miejsca, we wszystkim – Ps 80,2.4.8.16-20; 74,1.
 - C. Przywrócenie ze stanu spustoszenia następuje dzięki wysławianiu Chrystusa; radowanie się Chrystusem z Bogiem na podłożu jedności można utrzymać i zachować tylko wówczas, gdy Boży lud właściwie docenia i wywyższa Chrystusa.

Poselstwo drugie

Kościół jako organiczne Ciało Chrystusa – pełnią Tego, który wypełnia wszystko we wszystkim

Wersety: Ef 1,4-14.19-23.

- I. Kościół jako Ciało Chrystusa jest czymś całkowicie organicznym, całkowicie z życia, nie można go zorganizować:**
- A. Starszych w kościołach wyznacza się na podstawie uwidaczniającej się miary ich wzrostu w boskim życiu; wyznaczanie starszych jest czymś organicznym i nie ma nic wspólnego z organizacją – Dz 14,23; por. Tt 1,5.
 - B. Już samo użycie słowa „organizacja” w odniesieniu do kościoła i życia kościoła jest niewłaściwe; apostoł Paweł mówi nam, że kościół jest Bożym gospodarstwem, uprawną rolę Bożą – 1 Kor 3,9.
 - C. Kościół jako Boża budowla nie jest martwą budowlą, ale budowlą pełną życia – w. 9; Ef 2,21-22.
- II. Kościół jako organiczne Ciało Chrystusa jest pełnią Chrystusa, Jego wyrazem, jako Tego, który wypełnia wszystko we wszystkim – 1,22-23:**
- A. Pełnia Chrystusa wypływa z radowania się Jego bogactwami (3,8); w wyniku radowania się bogactwami Chrystusa stajemy się Jego pełnią i Go wyrażamy.
 - B. Chrystus, który jest nieskończonym Bogiem, nie podlegającym żadnym ograniczeniom, jest tak wielki, że wypełnia wszystko we wszystkim; tak wielki Chrystus potrzebuje kościoła, by stał się on Jego pełnią, która Go całkowicie wyrazi.
- III. Kościół jako organiczne Ciało Chrystusa, pełnią Tego, który wypełnia wszystko we wszystkim, jest wynikiem udzielania się Boskiej Trójcy – 1,4-14:**
- A. Kościół jako Ciało Chrystusa jest wynikiem udzielania się Boga Ojca; udzielanie to wypowiada Jego odwieczny cel zamysł:
 - 1. Zostaliśmy wybrani przez Boga Ojca, abyśmy byli święci – w. 14:
 - a. Mamy uczestniczyć w świętej naturze Boga Ojca i stać się przez to tacy sami jak Bóg w naturze – 2 P 1,4; Rz 15,16; zob. Obj 21,2.

- b. Na tym polega uświęcenie, oddzielenie od wszystkiego, tak jak Bóg jest oddzielony i przesyconie Nim – zob. Rz 15,16; Obj 21,2:
 - (1) Musimy kochać Boga i nie miłować świata (1 J 2,15), oddzieleni od niego Bożym słowem prawdy (J 17,14-19; Ef 5,26), i nie upodabniać się do tego wieku (Rz 12,2).
 - (2) Musimy przedstawiać siebie Bogu i przesycać się Nim, pierwiastkiem Jego świętej natury (Rz 6,19) ku życiu wiecznemu (w. 22), żeby Duch nas odnowił i przeobraził w obraz Chrystusa (Tt 3,5b; Rz 12,2b; 2 Kor 3,18).
- 2. Zostaliśmy przeznaczeni przez Boga Ojca do synostwa – Ef 1,5:
 - a. Oznacza to, że mamy życie Boga Ojca (J 3,16), jesteśmy uczynieni Jego dziećmi, jesteśmy tacy sami jak On w życiu dzięki temu, że w odrodzeniu narodziliśmy się z Niego i według Jego rodzaju (1,12-13; 1 P 1,3).
 - b. W ten sposób Bóg Ojciec usynawia nas swoim życiem w całej naszej trójczęściowej istocie – 1 J 5,11-12; Rz 8,10.6.11; 1 J 3,2.
- 3. Bóg Ojciec wybrał nas, żebyśmy byli święci i przeznaczył nas do synostwa – Ef 1,4-5:
 - a. To boskie uświęcenie służy boskiemu synostwu, które jest centrum boskiej ekonomii i główną myślą objawienia w Nowym Testamencie – Hbr 2,10-11; 1 Tes 5,23; Obj 21,2.7.
 - b. Żebyśmy zostali uświęceni w celu synostwa, musi nam zależeć na tym, co uświęcający Duch w naszym duchu mówi do nas i co czyni – Rz 8,4.6; 15,16.
- B. Kościół jako organiczne Ciało Chrystusa jest wynikiem udzielania się Boga Syna; udzielanie to wypowiada odwieczny Boży zamysł – Ef 1,7-12:
 - 1. Zostaliśmy odkupieni przez Boga dla Chrystusa, który jest pierwiastkiem Boskiej Trójcy; to, że Chrystus jest pierwiastkiem, oznacza, iż służy On do udzielania Boga i spełnia Bożą ekonomię, porządkując wszystko w sobie jako Głowie – w. 7, 10.

2. Porządkowanie to dokonuje się dzięki temu, że Chrystus jako pierwiastek całej Boskiej Trójcy udziela nam siebie, budując swoje Ciało; gdy Ciało jest zbudowane, wówczas Chrystus prawdziwie jest Głową – w. 10, 22-23.
 3. Udzielanie się Syna w odkupieniu przeobraża wybrany Boży lud w skarb przy pomocy Chrystusa jako pierwiastka życia, dzięki czemu lud ten staje się Bożym dziedzictwem, Jego osobistą, prywatną własnością – w. 11.
- C. Kościół jako organiczne Ciało Chrystusa jest wynikiem udzielania się Boga Ducha; udzielanie to wypowiada zastosowanie osiągniętego przez Boga zamysłu – w. 13-14:
1. Pieczętowanie przez Ducha przesyca nas stale aż do odkupienia naszego ciała – w. 13; 4,30:
 - a. Pieczętowanie to przeobraża nas w skarb na dziedzictwo dla Boga – 1,18; zob. 2 Kor 4,7; Ef 3,8.
 - b. Im bardziej jesteśmy pieczętowani, tym więcej nosimy obrazu Boga – 2 Kor 3,18b; Kol 3,10; por. 2 Kor 3,3.
 2. Poręczanie przez Ducha jest dla nas gwarancją, że Bóg jest naszym dziedzictwem – Ef 1,14:
 - a. Duch jest rękojmią, przedsmakiem, próbką, tego, co odziedziczymy z Boga w pełni – 1 P 2,3; Ps 34,8.
 - b. Poręczanie to trwa aż do odkupienia naszego ciała, własności nabytej przez Boga – Rz 8,23.

IV. Udzielanie się Boskiej Trójcy – prowadzące do powstania kościoła, organicznego Ciała Chrystusa, pełni Tego, który wypełnia wszystko we wszystkim – dokonuje się w wyniku przekazania wielkiej mocy Boga „wobec nas, wierzących” i „dla kościoła” – Ef 1,19-23:

- A. Paweł modlił się, żebyśmy mieli ducha mądrości i objawienia i zobaczyli wielkość Bożej mocy, wszechprzewyższającej i poczwórnej – mocy zmartwychwstania, wniebowstąpienia, podania i uporządkowania – w. 17:
1. Chrystus przewyciężył cztery warstwy sprzeciwu, przekraczając Hades, ziemię, powietrze, a także trzecie niebo – Mt 16,18; Dz 2,23-24; Ef 1,21; Hbr 4,14; 7,26.
 2. Chrystus znacznie przekroczył wszystkie warstwy problemów, żeby przekazać kościołowi nie tylko swoją władzę,

lecz także swą przewyższającą wszystko moc, by ukształtować kościół – Ef 1,19, 22-23.

B. Określenia „wobec nas, wierzących” (w. 19) i „dla kościoła” (w. 22) wskazują, że boska moc, która zawiera wszystko, przez co przeszedł Trójjedyny Bóg, została umieszczona w nas raz na zawsze i jest nieustannie nam przekazywana; to sprawia, że możemy obficie radować się Chrystusem i mieć właściwe życie kościoła, które jest Jego organicznym Ciałem, Jego pełnią.

Wszeczawierający Chrystus – tajemnica Boga

Wersety biblijne: Kol 1,9.12.15-27; 2,2.9.16-17; 3,4.10-11.15-16.

I. List do Kolosan objawia wszeczawierającego Chrystusa, który jest zarówno Bogiem, jak i człowiekiem – 2,9:

- A. To, że Chrystus jest Pierworodnym zarówno pierwotnego, jak i nowego stworzenia, oznacza, iż jest wszeczawierający – 1,15.18.
- B. Wszeczawierający Chrystus jest rzeczywistością wszystkim, co pozytywne – 2,16-17:
 - 1. Radujmy się Chrystusem, który jest rzeczywistością wszystkich naszych potrzeb życiowych: oddechem (J 20,22), napojem (4,10.14; 7,37-39a), pokarmem (6,35.57), światłem (1,4; 8,12), ubraniem (Ga 3,27) i mieszkaniem (J 15,5.7a).
 - 2. Jeśli praktykujemy obieranie Chrystusa za rzeczywistość wszystkich rzeczy materialnych w naszym codziennym życiu, będziemy ludźmi pełnymi Chrystusa – Kol 3,4.10-11.15-16.
- C. Wszeczawierający Chrystus jest Pierwszym, we wszystkim zajmuje pierwsze miejsce; zarówno w starym, jak i w nowym stworzeniu, zarówno we wszechświecie, jak i w kościele Chrystus zajmuje pierwsze miejsce, ma pierwszeństwo – 1,18.
- D. Wszeczawierający Chrystus jest centrum i wszystkim, środkiem i obwodem, Bożej ekonomii – w. 12, 15-17; Ef 1,10:
 - 1. W Bożej ekonomii Chrystus jest wszystkim; Bóg pragnie Chrystusa i tylko Jego – wspaniałego, pierwszego, wszeczawierającego Chrystusa, który jest wszystkimi i we wszystkich – Mt 17,5; Kol 3,10-11.
 - 2. Bóg zamyślił w swojej ekonomii wbudować wszeczawierającego Chrystusa jako życie i wszystko do wnętrza naszej istoty, żebyśmy stali się zbiorowym wyrazem Trójjedynego Boga – 1,27; 3,4.10-11.
- E. Wszeczawierający Chrystus mieszka w nas jako nadzieja chwały – 1,27:
 - 1. Oddajemy cześć Chrystusowi osadzonemu na tronie w nie-

biosach, lecz doświadczamy, radujemy się i uczestniczymy w Chrystusie, który zamieszkuje w naszym duchu; jesteście osobście jedno z Nim – 3,1; 1,27; 1 Kor 6,17.

2. Chrystus, który w nas zamieszkuje, jest wszechzawierającym Chrystusem – obrazem niewidzialnego Boga, Pierwotnym wszelkiego stworzenia, Głową Ciała oraz ucieleśnieniem pełni Boga – Kol 1,15-16.18-19.

F. Wszechzawierający Chrystus jest naszym życiem – 3,4:

1. Wyrażenie „nasze życie” bardzo wyraźnie wskazuje, że mamy doświadczać wszechzawierającego Chrystusa.

2. Ponieważ Chrystus jest naszym życiem, wszystko, co ma, co osiągnął i zdobył, stało się dla nas dostępne – Rz 8,34.10.

G. Wszechzawierający Chrystus jest jedynym budulcem jednego nowego człowieka – Kol 3,10-11:

1. Zawartością kościoła, który jest nowym człowiekiem, jest tylko Chrystus; w nowym człowieku jest miejsce wyłącznie dla Chrystusa.

2. W kościele, który jest nowym człowiekiem, jesteśmy w Chrystusie, przez Chrystusa i dla Chrystusa i trzymamy się razem w Chrystusie, aby w Nim być wyrazem Boga – 1,16-17.

H. Powinniśmy oceniać wszystko według wszechzawierającego Chrystusa – 2,8:

1. Chrystus jest rządzącą zasadą wszelkiej prawdziwej mądrości i poznania, rzeczywistością wszelkiej prawdziwej nauki oraz jedyną miarą wszelkich koncepcji, które Bóg może przyjąć.

2. Dopiero gdy wyraźnie zobaczymy miejsce wszechzawierającego Chrystusa w Bożej ekonomii, będziemy mogli przejrzeć zwiedzenie i oszustwo.

I. Wolą Boga jest, żeby wszechzawierający Chrystus był naszym działem. Bożą wolą jest, byśmy poznali Chrystusa, doświadczali Go, radowali się Nim, byli Nim przesyleni i by On był naszym życiem i osobą – 1,9; 3,4.

J. Musimy być przepojeni, przesyleni i przeniknięci wszechzawierającym Chrystusem, aż w doświadczeniu będzie On dla nas wszystkim – 1,27; 2,16-17; 3,4.10-11:

1. Wszechzawierający Chrystus jest w nas, ale musimy Go zobaczyć, poznawać, napełniać się Nim i przesycać oraz całkowicie być z Nim jedno.
2. Powinniśmy pozwolić wszechzawierającemu Chrystusowi, by wypełnił całą naszą istotę i zastąpił sobą naszą kulturę – Ef 3,17a; Kol 3,10-11:
 - a. Im więcej Chrystus będzie zastępował sobą nasze naturalne życie i kulturę, tym bardziej będziemy mogli ogłosić: „dla mnie żyć to Chrystus”. Żyć będzie oznaczało dla nas Chrystusa, który bierze nas w pełni w posiadanie, zajmuje nas i wypełnia sobą – Flp 1,21a.
 - b. Wszechzawierający Chrystus pragnie zastąpić sobą każdy pierwiastek naszego naturalnego życia i kultury, żebyśmy byli jednym nowym człowiekiem, Jego zbiorowym wyrazem – Kol 3,10-11.

II. Wszechzawierający Chrystus jest tajemnicą Boga – 2,2:

- A. Tajemnica Boga, którą głosił apostoł Paweł (1 Kor 2,1), jest tajemnicą ukrytą w głębinach Boga; tajemnica ta stanowi głębszą rzeczywistość pełnej ewangelii Bożej (Ef 6,19).
- B. Tajemnica Boga (wszechzawierający Chrystus) jest definicją, wyjaśnieniem i wyrazem Boga (Słowa Bożego); wszystko, czym Bóg jest i co ma, jest ucieleśnione w Chrystusie i przez Niego wyrażone – J 1,1; Obj 19,13; Kol 2,2-3.
- C. Słowo „tajemnica” w Liście do Kolosan 2,2 można przetłumaczyć jako „historia”:
 1. Wszechzawierający Chrystus, tajemnica Boga, jest Bożą historią; cała „historia” Boga mieści się w Chrystusie i Nim jest, wszystko zaś, co Bóg zamierza uczynić, wiąże się z Chrystusem – J 1,14; 1 Kor 15,45b; Obj 4,5.
 2. Chrystus jest nie tylko Bogiem – jest Bożą historią; historia ta odnosi się do procesu, przez który Chrystus przeszedł, by móc udzielać się swemu wybranemu ludowi – J 1,14; 1 Kor 15,45b; Ef 3,16-17a.
 3. Chrystus – który jest ucieleśnieniem Boga, odbłaskiem Bożej chwały i odbiciem Jego istoty – tajemnica Boga, Jego historia, definiuje, wyjaśnia i wyraża Boga – Hbr 1,1-3; Kol 2,2.

4. Ponieważ Chrystus jest tajemnicą Boga, dlatego jeśli znamy Chrystusa, to znamy i Boga; jeśli jednak nie znamy Chrystusa, nie możemy znać Boga.
5. Jedynie ci, którzy zobaczyli Chrystusa – tajemnicę Boga – mogą poznać Boga i Jego odwieczny zamysł – w. 2; Ef 3,9.11.

Życiodajny i złożony Duch oraz boskie życie w Chrystusie

Wersety biblijne: 1 Kor 15,45b; 2 Kor 3,17; Ga 3,14; Flp 1,19; 1 J 5,11-12.

I. „Ostatni Adam stał się życiodajnym Duchem” – 1 Kor 15,45b:

- A. Dzięki zmartwychwstaniu i w nim Chrystus – ostatni Adam – stał się życiodajnym Duchem, by udzielić życia swoim wierzącym i w nich wejść, a następnie wypływać z nich rzekami żywej wody – J 7,37-39; Obj 21,6; 22,17.
- B. Życiodajny Duch jest zwieńczonym Duchem, zwieńczeniem przetworzonego i zwieńczonego Trójjedynego Boga – 2 Kor 3,17-18; Ga 3,14; Flp 1,19:
 1. Zwieniony Duch to Trójjedyny Bóg, który przeszedł proces wcielenia, ludzkiego życia, ukrzyżowania i zmartwychwstania – J 7,39:
 - a. Proces, który przeszedł Trójjedyny Bóg, by stać się Duchem, to sprawa ekonomiczna, nie istotowa – 1,14; Hbr 9,14; 1 Kor 15,45b.
 - b. „Przetworzony” odnosi się do kroków, które poczynił Trójjedyny Bóg w boskiej ekonomii; „zwieniony” oznacza, iż proces się zakończył; „zwieniony Duch” zaś wskazuje, że Duch Boży przeszedł przez proces i stał się zwienionym Duchem – J 7,39.
 2. Zanim Pan Jezus został ukrzyżowany i zmartwychwstał, zwienionego Ducha jeszcze nie było – w. 39:
 - a. Duch Boży był tam od początku (Rdz 1,2), lecz Ducha, który jest Duchem Chrystusa (Rz 8,9), Duchem Jezusa Chrystusa (Flp 1,19), jeszcze nie było w czasie, o którym mowa w Ewangelii Jana 7,39, ponieważ Pan Jezus nie został jeszcze otoczony chwałą.
 - b. Pan Jezus został otoczony chwałą, gdy zmartwychwstał, w wyniku zaś tego Duch Boży stał się Duchem wcielonego, ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Jezusa Chrystusa – Łk 24,26; Flp 1,19.
 - c. Ostatni Adam, którym był Chrystus w ciele, stał się życiodajnym Duchem w zmartwychwstaniu; od tamtej

- pory Duch Jezusa Chrystusa ma dwa pierwiastki: boski i ludzki, obejmujące rzeczywistość wcielenia, ukrzyżowania i zmartwychwstania Chrystusa – 1 Kor 15,45b; Dz 16,7; Rz 8,9.
3. Syn w zmartwychwstaniu tchnął zwieńczonego Ducha, święty oddech, w uczniów – J 20,22:
 - a. Ewangelia Jana objawia, że Chrystus stał się ciałem, by być Barankiem Bożym, w zmartwychwstaniu zaś stał się życiodajnym Duchem. A zatem w zmartwychwstaniu tchnął On siebie – zwieńczonego Ducha – w uczniów (1,29; 20,22).
 - b. Jako Duch tchnął On siebie w uczniów, by móc w nich żyć i by oni mogli żyć dzięki Niemu i wraz z Nim oraz by móc w nich mieszkać, a oni mogli w Nim mieszkać – w. 22; 14,19-20; 15,4-5.
 - c. Chrystus, który tchnął siebie w uczniów, jest życiodajnym Duchem – 1 Kor 15,45b.
 - C. Życiodajny Duch jest złożonym Duchem, którego w formie typu przedstawia złożony olejek do namaszczenia wraz ze składnikami – Wj 30,23-25; 1 J 2,20.27:
 1. Olejz oliwek symbolizuje Ducha Bożego wraz z boskością.
 2. Mirra symbolizuje drogocenną śmierć Chrystusa.
 3. Cynamon symbolizuje słodycz i skuteczność śmierci Chrystusa.
 4. Wonna trzcina symbolizuje drogocenne zmartwychwstanie Chrystusa.
 5. Kasja symbolizuje odstrasżającą moc Chrystusowego zmartwychwstania.
 - D. Życiodajny Duch to Pan Duch, pneumatyczny Chrystus, który metabolicznie przeobraża wierzących i sprawia wzrost w życiu oraz przyczynia się do zbudowania Ciała Chrystusa – 2 Kor 3,17-18; 1 Kor 3,6.9b.12a; Ef 4,16b.
 - E. Gdyby Chrystus nie był życiodajnym Duchem, nie moglibyśmy doświadczyć niczego z Boga w Jego ekonomii – 1 J 5,6; J 16,13; 1 Kor 15,45b; 2,10; 6,17.
- II. „Bóg dał nam życie wieczne, a to życie jest w Jego Synu. Ten, kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna Bożego, nie ma też i życia” – 1 J 5,11b-12:**

- A. Życie Trójjedynego Boga – życie wieczne – jest ucieleśnione w Chrystusie; życie to jest w Chrystusie (Ef 4,18; J 1,4).
- B. Ponieważ życie wieczne znajduje się w Synu (w. 4), a Syn jest życiem (11,25; 14,6; Kol 3,4), Syn i życie są jedno i nie da się ich od siebie oddzielić. A zatem ten, kto ma Syna, ma życie, a kto nie ma Syna, nie ma życia.
- C. Życie wieczne jest życiem, które nie tylko nie ma końca, lecz także jest wieczne pod względem czasu i natury – J 3,16.36; 1 J 1,2.
- D. Życie wieczne to niestworzone życie Boże, niezniszczalne i nieskażone – Ef 4,18; Hbr 7,16; 2 Tm 1,10.
- E. Chrystus jest Sprawcą tego życia, Duch Boży zaś – Duchem tego życia – Dz 3,15; Rz 8,2.
- F. Życie wieczne jest życiem, w którym wierzący się odradzają, które staje się ich życiem i czyni ich dziećmi Bożymi oraz członkami Chrystusa – Kol 3,4a; J 1,12-13; Ef 5,30:
 1. Bóg udziela swoim wybranym nawrócenia ku życiu wiecznemu; wyznaczył też ich, mianował do otrzymania życia wiecznego – Dz 11,18; 13,48.
 2. Chrystus zbawia swoich wierzących subiektywnie w życiu wiecznym – Rz 5,10b.
 3. Wierzący postępują w nowości życia wiecznego – 6,4.
 4. Łaska panuje dzięki sprawiedliwości ku życiu wiecznemu – 5,21.
 5. Zwycięscy wierzący panują w życiu wiecznym dzięki obfitości łaski i daru sprawiedliwości – w. 17.

Poselstwo piąte

Boskie objawienie Słowa Bożego

Wersety biblijne: Ef 1,5,9; 2 Tm 3,16; J 6,63; 1 Tm 1,4; 2 Kor 13,13; Mt 28,19.

I. Pańskie odzyskiwanie nie jest zwyczajną pracą chrześcijańską, pochodzi z głębi serca Bożego i objawione jest w Jego Słowie. To, jak rozumiemy Biblię i ją wykładamy, różni się od tradycyjnej teologii, ponieważ troszczymy się o pragnienie, jakie Bóg ma w swym sercu i ukazuje nam w Słowie – Ef 1,5,9; Flp 2,13.

II. Musimy poznać esencję Słowa Bożego:

A. „Całe Pismo jest tchnione Bogiem” – 2 Tm 3,16a:

1. Słowo Boże jest boskim tchnieniem, wyдыхaniem Boga. Boże przemawianie jest Jego oddychaniem.
2. Od strony Boga Biblia jest Bożym oddychaniem; od naszej strony mamy przyjmować Słowo dla naszej korzyści w czterech dziedzinach: nauczania, przekonywania, poprawy i pouczenia w sprawiedliwości – w. 16b.

B. Słowo Boże jest duchowym mlekiem (1 P 2,2), chlebem życia (Mt 4,4; Pwt 8,3) oraz duchem i życiem (J 6,63).

C. Słowo Boże to Chrystus; to ucieleśnienie Boga – 1,1:

1. Nie uważamy, by spisane słowa na papierze były żywym Bogiem.
2. Spisane słowa zawierają Boga, a Bóg ten to Chrystus.

III. Boskie objawienie Słowa Bożego zawiera trzy linie prawdy – centralną, dopełniającą oraz „liście i gałęzie”:

A. Centralna linia obejmuje Słowo (w. 1; 1 J 1,1), Trójjedynego Boga (Mt 28,19; 2 Kor 13,13), ekonomię Bożą (1 Tm 1,4; Ef 1,10; 3,9), wszechzawierającego Chrystusa (J 1,1,14; 1 Kor 15,45b; 2 Kor 3,17), życiodajnego Ducha (1 Kor 15,45b; Dz 16,7; Rz 8,9-11; 1 Kor 12,13; Ef 4,4), Ciało Chrystusa (1,22-23; 4,16) i Nową Jerozolimę (Obj 21,2):

1. Gdy mamy do czynienia z Biblią, centralna linia powinna się wybijać.
2. Powinniśmy szczególnie uważać, by nie mieszać centralnej linii z dopełniającą.
3. Przyjmujemy wszystkich wierzących zgodnie z normą centralnej linii, a nie dopełniającej – Rz 14,1.

- B. Dopełniająca linia obejmuje proroctwa na temat Chrystusa, starotestamentowe typy (Rdz 2,7.20-24; Wj 25; 1 Krn 28,11), kościół (dopełnienie w stosunku do Ciała Chrystusa) (1 Kor 1,2) i królestwo obejmujące tron sędziowski oraz ucztę weselną (2 Kor 5,10; Mt 22,2).
- C. Liście i gałęzie to inne elementy w Biblii, pomocne centralnej linii i dopełniającej:
 - 1. Elementy te są albo przejawami pozostałych linii (liście), albo kanałami organicznego zasobu służącego zrozumieniu pozostałych linii (gałęzie).
 - 2. Liście i gałęzie obejmują takie sprawy, jak ustanowiona przez Boga droga, stół Pański, zarządzanie kościołem miejscowym, nakrywanie głów, przestrzeganie dni i pochwylenie, ale nie ograniczają się do tych tylko spraw.
 - 3. Potrzebujemy liści i gałęzi, lecz nie powinny nas one rozpraszać.
 - 4. Musimy się uczyć, jaki robić użytek z liści i gałęzi, by okazały się one nam pomocne w czynieniu postępów w tym, co stanowi centralną linię w Bożym Słowie. Jednak nigdy nie pozwalajmy, by stały się one naszą centralną linią.

IV. Musimy właściwie rozumieć pięć istotnych prawd zawartych w objawieniu Słowa Bożego:

- A. Boża ekonomia to Jego zarządzanie domostwem, porządek i plan – 1 Tm 1,4:
 - 1. Tajemnica, którą Bóg ukrył w sobie, polega na zdobyciu kościoła, by wyrażał on Jego mądrość; tajemnica ta stała się Bożym porządkiem, który jest zarówno Jego ekonomią, jak i planem – Ef 3,9-11.
 - 2. Dzięki Nowej Jerozolimie Bóg podda wszystko Chrystusowi – Głowie, w wyniku czego na wieki wyrazi się Boża chwała; na tym polega Boża ekonomia – 1,9-11.
- B. Boże udzielanie wywodzi się z Bożej ekonomii i jest jej celem:
 - 1. Boże udzielanie polega na udzielaniu nam, wierzącym w Chrystusa, Jego niezgłębionych bogactw w działaniu Trójjedynego Boga – 3,8; 2 Kor 13,13.
 - 2. Wynikiem Bożego udzielania jest kościół, który staje się pełnią Chrystusa – Ef 1,23.

- C. Po raz pierwszy Biblia wyraźnie mówi o Boskiej Trójcy w Ewangelii Mateusza 28,19:
1. Ojciec, Syn i Duch – wszyscy są Bogiem, jedynym Bogiem – Ef 4,6; Hbr 1,8; Dz 5,3-4.
 2. Ojciec, Syn i Duch współistnieją jednocześnie od wieczności po wieczność – Iz 9,5; Hbr 1,12; 7,3; 9,14.
 3. Ojciec, Syn i Duch w sobie współzamieszkują i nie da się ich od siebie oddzielić – J 14,10-11.26; 5,43; 15,26.
 4. Wszystko, co ma Ojciec, jest Syna, a wszystko, co ma Syn, otrzymuje Duch – 16,14-15.
 5. Syn nazywany jest Ojcem i stał się Duchem – Iz 9,5; 1 Kor 15,45b; 2 Kor 3,17.
- D. Bóg-człowiek Jezus został poczęty z Ducha Świętego (Łk 1,35; Mt 1,18-20), a zatem ma boski pierwiastek, i narodził się z ludzkiej dziewicy, a zatem ma ludzki pierwiastek (w. 21, 23); jest On w pełni Bogiem (Rz 9,5; Kol 2,9) i doskonałym człowiekiem (1 Tm 2,5).
- E. Zarówno w Panu Jezusie, jak i w wierzących w Chrystusa zachodzi zespalanie pierwiastka boskiego z ludzkim, ale nie dochodzi do powstania trzeciego pierwiastka – Mt 1,18.20-21.23; J 1,12-13; 1 Kor 6,17.